

4. Te godz. 1922 Ref.

ORĘDOWNIK

STAROSTWA I POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby, przynajmniej raz w tygodniu. — Prenumerata kwartalna 360 mk., miesięczna 150 mk — Poszczególony numer 20 mk.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 40.— marek od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 60.— marek od wiersza.

Redakcja: Starostwo w Pucku. — Nakład i drukarnia: „Drukarnia Gdańska“ Tow. Akc., Gdańsk.

Nr. 23.

Puck, sobota, dnia 1 kwietnia 1922 r.

Rok 36.

Cześć Urzędowa.

- Treść:** 195. Ogłoszenie Okręgowej Komisji Wyborczej Nr II.
196. Rozporządzenie policyjne Wojewody Pomorskiego z dnia 30. I. 22 dot. broni.
197. Rozporządzenie policyjne Wojewody Pomorskiego z dnia 30. I. 22 w sprawie materiału kartograficznego.
198. Obwieszczenie Pomorskiej Izby Rolniczej w sprawie premjowania kłaczy.

195.

Ogłoszenie Okręgowej Komisji Wyborczej Nr. II.

W sprawie nowych wyborów do Sejmiku Powiatowego w okręgu wyborczym II (darżlubskim) uznaliśmy następujące listy kandydatów za ważne:

Lista Nr. 1.

1. Baniecki Teofil, ur. 26 V 1876 r., gosp. w Zdradzie.
2. Miotk Leon, ur. 11 IV 1880 r., gosp. w Połczynie.
3. Szornak Ksawery, ur. 10 I 1870 r., kołodziej w Darżlubiu.
4. Korthals Józef, ur. 26 I 1883 r., gosp. w Bładzikowie.
5. Zocholl Jan, ur. 22 XI 1874 r., robotnik w Darżlubiu.
6. Rambiert Jan, ur. 11 II 1875 r., gospodarz w Darżlubiu.
7. Patock Ksawery, ur. 6 X 1868 r., kowal w Darżlubiu.

Lista Nr. 2.

1. Kreft Walenty, ur. 13 II 1870 r., robotnik w Połczynie.
2. Erdmański Ludwik, ur. 21 X 1886 r., organista w Pucku.
3. Błaszczak Ksawery, ur. 13 IV 1884 r., gosp. w W. Piaśnicy.
4. Nastaly Franciszek, ur. 29 XI 1859 r., rob. w Rzucewie.
5. Derz Józef, ur. 25 V 1868 r., robotnik w Połczynie.
6. Abraham Juliusz, ur. 11 VII 1879 r., kołodziej w Pucku.
7. Bożyński Jan, ur. 4 IX 1882 r., robotnik w Połczynie.
8. Selewski Augustyn, ur. 23 X 1890 r., kowal w Połczynie.

Lista Nr. 3.

1. Patschull Józef, ur. 22 XI 1874 r., obywatel w Brudzewie.
2. Labudda Jan, ur. 8 XI 1883 r., robotnik w Połchowiu.
3. Błaszczak Stanisław, ur. 1 III 1884 r., właściciel młyna w Mechowiu.
4. Pieper Franciszek, ur. 10 V 1875 r., gosp. w Bładzikowie.
5. Wichert Wojciech, ur. 6 VIII 1885 r., robotnik w Krokowie.
6. Markowski Leonard, ur. 4 X 1875 r., gosp. w Darżlubiu.
7. Koreik Antoni, ur. 18 I 1884 r., robotnik w Lisewie.

Lista Nr. 4.

1. Błaszczak Jan, ur. 9 II 1877 r., gosp. w W. Piaśnicy.
2. Potrykus Józef, ur. 22 III 1886 r., robotnik w Domatowie.
3. Nastaly Feliks, ur. 28 V 1888 r., kowal w Mechowiu.
4. Szewka Józef, ur. 31 I 1870 r., gospodarz w Darżlubiu.
5. Rucza Józef, ur. 17 VIII 1867 r., gospodarz w Leśniewie.
6. Pliński Antoni, ur. 1 VII 1857 r., rentysta w Zdradzie.
7. Funk Alojzy, ur. 20 XI 1887 r., gospodarz w Darżlubiu.

Zgłoszono złączenie list Nr. 2, 3 i 4.

Głosowanie odbędzie się w niedzielę, dnia 23 kwietnia 1922 r. od godz. 2—8 po poł.

Głosować będą:

Darżlubie gmina i obszar dworski, w szkole w Darżlubiu. Przewodn. biura głosowania: Mudlaw, sołtys, mężowie zaufania: Medonówna, nauczycielka, Pryk Jan.

Domatówko gmina, w szkole w Domatówku. Przewodniczący biura głosowania: Łysk, sołtys, mężowie zaufania: Błaszczak Jan z W. Piaśnicy i Ostrowski Jan z Domatówka.

Połczyno gmina i obszar dworski, w szkole w Połczynie. Przewodniczący biura głosowania: Błaszczkowski, nauczyciel z Połczyna, mężowie zaufania: Klebba Andzej, sołtys, Trendel Franciszek, gospodarz.

Brudzewo i Celbowo w szkole w Celbowie. Przewodniczący biura głosowania: Kreft, sołtys

z Brudzewa, mężowie zaufania: Patschull Józef, gosp. z Brudzewa, Klebba Jan, gosp. z Brudzewa.

Świecino w szkole tamtejszej. Przewodniczący biura głosowania: Robakowski, sołtys, mężowie zaufania: Potrykus Ksawery i Macieszka Walerjan z Świecina.

Sławutowo gmina i Sławutówko dwór w szkole w Sławutowie. Przewodniczący biura głosowania: Korth, sołtys, mężowie zaufania: Zochola, Józef i Biak Jan z Sławutowa.

Mechowo gmina w tamtejszej szkole. Przewodniczący biura głosowania: Chojka, sołtys, mężowie zaufania: Świgon Wiktor i Błażk Stanisław z Mechowy.

Błądzikowo w tamtejszej szkole. Przewodniczący biura głosowania: Pieper, sołtys, mężowie zaufania: Potrykus Walenty i Nowicki Józef z Błądzikowa.

Połchowo gmina i Rekowo dwór w szkole w Połchowie. Przewodniczący biura głosowania: Gus, nauczyciel, mężowie zaufania: Krzebietke Józef i Labudda Jan z Połchowa.

Leśniewo w tamtejszej szkole. Przewodniczący biura głosowania: Lanz, sołtys, mężowie zaufania: Ruca Józef i Szornak Józef z Leśniewa.

Goszczyno w tamtejszej szkole. Przewodniczący biura głosowania: Kunigk, nauczyciel, mężowie zaufania: Kuchnowski, sołtys i Baran z Goszczyna.

Jeldzino gmina i obszary dworskie Krokowa i Lisewo. Przewodniczący biura głosowania: Pliński Teofil z Lisewa, mężowie zaufania: Lange, oberżysta z Krokowy i Słomińska, nauczycielka z Lisewa.

Głosować wolno tylko na jedną z powyższych ogłoszonych list kandydatów, inaczej głosy są nieważne. Na kartce napisać należy albo tylko sam numer listy albo tylko pierwsze nazwisko z jakiej listy kandydatów, albo wszystkie nazwiska jednej z list kandydatów.

Przewodniczący poszczególnych biur głosowania niechaj dokładnie sobie przejrzą artykuły 27—34 regulaminu wyborczego, ogłoszonego w Orędowniku Powiatowym Nr. 69 roku zeszłego na str. 290. Mianowicie zwracamy uwagę na art. 30 ust. II, według którego jeden i drugi członek biura prowadzi swoją listę i każdy z nich zapisuje oddane głosy w swojej liście, jako i na ustęp III, według którego wrzuca się kopertę niezalepioną do urny; należy więc w danym razie wyborcy zwrócić uwagę, żeby koperty nie zalepiały.

Mechowo, dnia 25 marca 1922 r.

Okręgowa Komisja Wyborcza:

Ks. Witkowski, przewodniczący.

M. Lorkowski, Fr. Korthals,

W. Kreft, J. Potrykus.

196.

Rozporządzenie policyjne Wojewody Pomorskiego dot. broni.

Na podstawie §§ 6, 12 i 15 ustawy o administracji policji z dnia 11 marca 1850 i § 137 ustawy o ogólnej administracji kraju z 30 lipca 1883 rozporządza za zgodą Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na obszar Województwa Pomorskiego co następuje:

§ 1.

Sprzedaż i wogóle wszelki handel pierścieniami, bykowcami, węzami gumowymi, powrozami lub rzemieniami, zawierającymi wkładki metalowe, lub inne obciążenia, jako też sprzedaż i handel wszelkimi innymi przedmiotami podobnego rodzaju, które służyć mogą jako broń, jest wzbroniony.

§ 2.

Krótką i długą broń palną wszelkiego rodzaju jako też należące doń naboje, dalej sztylety, noże sztyletowe, nie dające się zamknąć, wolno sprzedawać tylko osobie takiej, która pokaże sprzedającemu pozwolenie na posiadanie lub noszenie broni, wystawione na jej nazwisko (w myśl § 4). Sprzedać wolno tylko ten gatunek broni, na który opiewa pozwolenie.

Kto handluje taką bronią, obowiązany jest prowadzić książkę, do której pod numerem bieżącym w każdym poszczególnym wypadku sprzedaży zapisać winien,

1. datę sprzedaży,
2. ilość i rodzaj sprzedanej broni lub nabojów,
3. imię, nazwisko, stan i miejsce zamieszkania kupującego,
4. numer i datę pozwolenia na broń oraz władzę, która je wygotowała.

Książka winna mieć trwałą oprawę i zawierać strony numerowane liczbami bieżącymi. Jeszcze przed użyciem należy ją zaopatrzyć w pieczęć urzędową miejscowej władzy policyjnej, która jednocześnie potwierdza ilość stron. W książce nie wolno nic wycierać, wszelkie zapiski muszą być czytelne. Nie wolno jej ani zupełnie ani częściowo bez pozwolenia miejscowej władzy policyjnej zniszczyć. Na żądanie należy ją przedłożyć miejscowej władzy policyjnej lub jej mandatarjuszom.

§ 3.

Nikomiu nie wolno ani posiadać ani nosić ze sobą broni wymienionej w § 1.

Krótką i długą broń palną wszelkiego rodzaju oraz sztylety i noże sztyletowe jako też broń sieczną w myśl § 2 mogą posiadać lub nosić ze sobą tylko osoby takie, które uzyskały na posiadanie wzgl. noszenie danego rodzaju broni zezwolenie (§ 4).

Na posiadanie lub przechowanie broni wojskowej potrzebne jest prócz zezwolenia miejscowej władzy pol. także zezwolenie wł. wojskowej.

Zezwolenie na posiadanie, lub noszenie broni należy urzędnikom policyjnym na żądanie pokazać.

Przepisy ustępu 2 i 4 nie mają zastosowania, jeżeli chodzi o transport broni dla celów handlowo-przemysłowych.

§ 4.

Władzą właściwą do udzielenia pozwolenia jest ta miejscowa władza policyjna (wójt, burmistrz, wzgl. prezydent miasta), w której obrębie wnioskodawca mieszka. Jeżeli wnioskodawca ma stałe miejsce zamieszkania poza obrębem Województwa Pomorskiego i mieszka w Województwie Pomorskiem tylko przejściowo, udziela pozwolenie miejscowa władza policyjna właściwa dla przejściowego miejsca pobytu.

Pozwolenia można udzielić tylko wtenczas, jeżeli wnioskodawca udowodni istotną potrzebę posiadania lub noszenia broni palnej lub kolnej i jeżeli właściwa władza tę potrzebę uzna za dostatecznie udowodnioną.

Pozwolenia na noszenie, udzielać wolno tylko osobom zupełnie pewnym na rok kalendarzowy, czyli zawsze tylko do 31 grudnia b. r. z zastrzeżeniem każdorazowego odwołania. Natomiast na posiadanie broni można udzielać pozwoleń na okres dwuletni, jednakże również z zastrzeżeniem odwołania.

Osoby małoletnie mogą uzyskać pozwolenie tylko w wypadkach wyjątkowych i tylko na pisemny wniosek prawnego zastępcy (ojca lub opiekuna).

Pozwolenia wygotowuje się wyłącznie według poniżej podanych wzorów bez opłat urzędowych, jedynie za zwrot kosztów formularza. Istniejące zapasy dotychczasowych formularzy, choć odmiennych od poniżej podanych wzorów, można zużyć.

§ 5.

W razie odwołania pozwolenia na noszenie broni należy wykaz na bron najpóźniej w przeciągu 3 dni oddać miejscowej władzy policyjnej. Po bezskutecznym upływie 3 dni ma władza ta prawo ściągnięcia wykazu przymusowo przez policyjne organa wykonawcze, a w razie niemożności ściągnięcia przymusowego może odwołanie ogłosić w Urzędniku Powiatowym, a w miastach w Toruniu i Grudziądzu w pismach używanych dla ogłoszeń publicznych, nie tracąc przez to prawa nałożenia karnego mandatu policyjnego. W razie odwołania pozwolenia na posiadanie broni należy również w przeciągu 3 dni oddać nietylko wykaz na broń ale i bron samą miejscowej władzy policyjnej, która jest za nią wobec właściciela odpowiedzialna. Po bezskutecznym upływie 3 dni przysługuje tej władzy to samo prawo, o którym mowa w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu. Przez oddanie broni właściciel traci jedynie prawo dysponowania nią. Broń należy właścicielowi wydać, skoro uzyska znów pozwolenie na posiadanie lub noszenie lub skoro odwołanie zostało przez władzę nadzorczą zniesione. O ile właściciel zabranej broni sprzeda lub podaruje ją osobie uprawnionej do posiadania lub noszenia tego samego rodzaju broni, należy ją na żądanie wydać nowemu właścicielowi pod warunkiem, że sprzedający wzgl. darowujący przedłoży pisemne oświadczenie z własnoręcznym podpisem, że broń sprzedał wzgl. darował. Odwołanie powinno być doręczone na piśmie, termin liczy się od dnia następnego doręczenia.

§ 6.

Pozwolenia na posiadanie lub noszenie broni (wykazy na broń) nie wolno oddawać innym osobom do użytku.

§ 7.

Wykroczenia przeciwko przepisom §§ 1—6 podlegają karze grzywny do 600 marek lub stosownego aresztu, o ile w myśl ustaw karnych, mianowicie § 367 liczba 9 i końcowego ustępu tegoż paragrafu ustawy karnej Rzeszy niemieckiej nie nastąpi surowsze ukaranie.

§ 8.

Przepisy §§ 3—7 nie mają zastosowania odnośnie do osób, uprawnionych do używania broni z urzędu i do posiadaczy kart myśliwskich, o ile ci posiadają tylko broń myśliwską; jeżeli jednak prócz broni myśliwskiej posiadają inną broń palną, kolną lub sieczną podlegają co do tej broni również przepisom §§ 1—7.

§ 9.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje 2 miesiące po ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego. W tym czasie powinni wszyscy posiadacze broni palnej, kolnej lub siecznej postarać się o pozwolenie u właściwych władz. Jednocześnie z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia policyjnego znoszą rozporządzenie policyjne prezesa regencji kwi-dzyńskiej z dnia 1 marca 1916 r. (Amtsblatt der Kgl. Regierung Marienwerder str. 135) oraz analogiczne rozporządzenie prezesa regencji gdańskiej i olsztyńskiej.

§ 10.

Zwracam także uwagę na to, że według § 345 1 h pruskiej ustawy karnej z 14 IV 1851 Gej. S. 101 zakazana jest sprzedaż i noszenie broni kolnej, siecznej lub palnej ukrytej w laskach, rurach albo w podobny sposób i że wykroczenia podlegają karze z § 367 1. 9. ustawy karnej Rzeszy. Dalej zwracam uwagę na § 360 1, 2. ustawy karnej Rzeszy.

Toruń, dnia 30 stycznia 1922 r.

Wojewoda Pomorski: Jan Brejski.

Wzory wykazów na broń.

1) Zezwolenie na posiadanie broni

nr.

Panu (imię i nazwisko, data urodzenia, zawód i miejsce zamieszkania) zezwala się niniejszem na czas od do z zastrzeżeniem odwołania na posiadanie w obrębie Województwa Pomorskiego (rodzaj broni).

(Miejscowość i data) (Oznaczenie władzy udzielającej pozwolenie.)

Pieczęć i podpis.

2) Zezwolenie na noszenie broni.

nr.

Panu (imię i nazwisko, data urodzenia, zawód i miejsce zamieszkania) zezwala się niniejszem na przeciąg roku 192 . . z zastrzeżeniem odwołania na noszenie w obrębie Województwa Pomorskiego (rodzaj broni).

(Miejscowość i data) (Oznaczenie władzy która pozwolenia udziela.)

Pieczęć i podpis.

Powyższe rozporządzenie Wojewody Pomorskiego podaję do ogólnej wiadomości i ścisłego przestrzegania. Przedewszystkiem zobowiązuję pp. wójtów i Policję Państwową do czuwania nad wykonaniem.

Aby zapobiedz nieporozumieniom, wyjaśniam, że pp. wójci wystawiają zezwolenia na posiadanie broni i zezwolenia na noszenie broni, starostwo zaś wystawia karty myśliwskie.

Puck, dnia 24 marca 1922 r.

Lipski, starosta.

197.

Rozporządzenie policyjne Wojewody Pomorskiego w sprawie materiału kartograficznego.

Na podstawie § 6, 12 i 15 ustawy o administracji policji z dnia 11 marca 1850 r. i § 137 ustawy o ogólnej administracji krajowej z dnia 30 lipca 1883 r. rozporządzam za zgodą Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na obszar Województwa Pomorskiego, co następuje:

§ 1.

Znosi się dotychczasowe ograniczenie dot. handlu i sprzedaży zarejestrowanego dotychczas materiału kartograficznego w firmach prywatnych, z wyjątkiem ograniczeń przewidzianych w § 2 i 3 tego rozporządzenia.

§ 2.

Każda osoba i firma prywatna, trudniąca się handlem czy to hurtownym czy detalicznym materiału kartograficznego zobowiązana jest prowadzić stale książkę dobrze oprawioną, która powinna zawierać ściśle i dokładną ewidencję posiadanych i sprzedanych map w skali od 1 : 5000 do 1 : 100 000 włącznie. Do książki tej zapisać należy pod numerem bieżącym: 1. Ilość zakupionych czy hurtownie czy detalicznie map (każdą ilość osobno według skali). 2. datę zakupu i otrzymania map. 3. Firmę od której zostały zakupione. 4. Ilość sprzedanych map (każdą ilość osobno według skali). 5. Datę sprzedaży.

Strony książki winny być numerowane liczbami bieżącymi. Przed użyciem jej należy ją zaopatrzyć w pieczęć miejscowej władzy policyjnej (burmistrza, prezydenta miasta, względnie wójta), która jednocześnie potwierdza ilość stron. Książki tej nie wolno bez pozwolenia miejscowej władzy policyjnej ani zupełnie ani częściowo zniszczyć. Na żądanie należy przedłożyć władzy policyjnej lub urzędnikowi przez nią upoważnionemu.

§ 3.

Zabrania się osobom i firmom prywatnym handlu i sprzedaży zarówno w oryginałach jak i przedrukach polskiej mapy wojskowej w skali 1 : 100 000 wydanej przez Instytut Wojskowo-Geograficzny.

§ 4.

Wykroczenia przeciwko przepisom §§ 2 i 3 podlegają karze grzywny do 600 marek lub stosownemu aresztowi w razie niemożliwości zapłaćenia grzywny.

§ 5.

Niniejsze rozporządzenie zyskuje moc prawną 4 tygodnie po ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Toruń, dnia 30 stycznia 1922 r.

Wojewoda Pomorski
Jan Brejski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości i przestrzegania. Nad wykonaniem czuwać będą władze mi podległe i Policja Państwowa.

Puck, dnia 22 marca 1922 r.

Lipski, starosta.

198.

Obwieszczenie Pomorskiej Izby Rolniczej w sprawie premjowania klaczy.

Jakkolwiek długoletnia wojna nie dotknęła Pomorza bezpośrednio i nie zmieniła w grzy hodowli tej ziemi, to jednak przyczyniła się do jej upadku w skutek nadmiernych rekwizycji, chorób, wycieńczenia, a mianowicie: wskutek niezrozumienia istoty rzeczy ze strony samych gospodarzy.

Trwająca już od szeregu lat dzika manja krzyżowania, wytworzyła na Pomorzu w pogłowiu koni całe rzesze bastardów niezdolnych już do dalszej prawidłowej hodowli.

Pragnąc z jednej strony choć w części zachować znajdujący się jeszcze w ręku małorolnych gospodarzy materiał koński półkrwi szlachetnej, niezbędnej do wyhodowania konia zastosowanego do charakteru naszych warsztatów rolnych i przemysłowych oraz do potrzeb naszej armji, z drugiej zaś strony chcąc wzbudzić w szerokich kołach naszych gospodarzy staropolskie zamiłowanie do hodowli koni. Pomorska Izba Rolnicza urzęduje w końcu maja względnie początku czerwca (bliższe terminy głosi się w początku maja) w 1922 r. premjowanie klaczy włościańskich: w Jabłonowie, Grudziądzu, Tucholi, Starogardzie i Wejherowie. W premjowaniu mają brać udział wyłącznie gospodarze małorolni (drobni hodowcy) wszystkich powiatów Województwa Pomorskiego, których własność lub dzierżawa nie przekracza 200 morgów. Gospodarze posiadający więcej niż 200 morgów atoli jeszcze o charakterze włościańskim mogą być nagrodzeni tylko za zgodą całej komisji. Do nagrody mają prawo tylko trzyletnie starsze klacze półkrwi szlachetnej **bez domieszki zimnej krwi lub krwi oldenburskiej, wschodnio-francuskiej i holsztyńskiej.**

Nagrodami pragnie się nietylko zachęcić małorolnych hodowców do hodowli dobrych koni, ale i ułatwić im to zadanie. Ażeby utrzymać najcenniejsze klacze w rękach tych hodowców, P. I. R. udziela warunkowe premje i to w wysokości 20 tysięcy marek za klacz oraz nagrody — zachęty w wysokości 5 tysięcy marek na pokrycie skokowego, o ile klacz została pokryta ogierem państwowym, lub prywatnym uznanym przez związek hodowców konia szlachetnego półkrwi. Na specjalne wyróżnianie będą zasługiwać klacze z rodowodami i klacze przedstawione z odpowiedniemi potomstwem. Komisja przy ocenie uważa: na regularne chody, harmonijną i silną budowę, prawidłową postawę nóg itp.

Nagrodzone klacze mogą otrzymać tylko jedną z powyżej wspomnianych premji. Klacze z dziedzicznymi wadami nie mogą być nagrodzone. Ubiegający się o nagrodę winni komisji przedłożyć urzędowe poświadczenie o obszarze ich gospodarstw. Nagrodzeni premją 20 tysięcy marek są obowiązani:

- a) Klacz w ciągu 6 lat zatrzymać do rozplodu.
- b) Klacz stanowić ogierom państwowym lub prywatnym, o ile ten ostatni licencjowany i uznany jest przez Związek hodowców konia półkrwi.
- c) Klacz z źrebięciem przedstawiać na odbywających się rocznych pokazach klaczy włościańskich w danej okolicy.
- d) Zwrócić otrzymaną premję z dodatkiem 5% czynszu w razie nie wypełnienia warunków. Premjowanie źrebic: przy matce, rocznych i dwuletnich półkrwi szlachetnych będzie stosowane w tych powiatach, które wyasygnują na cel ten środki z własnych funduszy ew. z dodatków za nie licencjowane ogiery.

Toruń, dnia 15 marca 1922 r.

Pomorska Izba Rolnicza
Dyrektor.

Powyższe podaję do wiadomości.

Puck, dnia 21 marca 1922 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

Lipski, starosta.